

Sygn. akt VII U 361/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

19 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Małgorzata Kosicka

Protokolant: st. sekr. sadowy M. N.

po rozpoznaniu na rozprawie 19 czerwca 2023 r. w Warszawie

odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W.

o zwrot nienależnego świadczenia

z 22 listopada 2022 r., znak: (...)(...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 361/23

UZASADNIENIE

D. S. złożył odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. z 22 listopada 2022 r., znak: (...)(...) o miesięcznym rozliczeniu świadczenia.

W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że decyzja ta jest niezgodna ze stanem faktycznym, kwota przychodu, którą uzyskał z tytułu zatrudnienia w Zakładzie Karnym była zmniejszana o wpłaty na Fundusz (...) (...) w wysokości około 52 % kwoty przychodu. Potrącenia te wynikają z regulacji prawnych dotyczących zatrudniania osób odbywających karę pozbawienia wolności. Wobec powyższe odwołujący wniósł o ponowną analizę decyzji (odwołanie, k. 3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu stanowiska organ rentowy wskazał, że D. S., pobierając rentę z tytułu niezdolności do pracy przyznaną przez ZUS w 2021 r. osiągnął przychód z działalności gospodarczej oraz z tytułu zatrudnienia. Po zakończeniu roku kalendarzowego organ rentowy rozliczył świadczenie w związku z osiąganym przychodem z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczeń społecznych. Zakład podkreślił, że zgodnie z art. 104 ust. 2 ustawy emerytalnej za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczeń społecznych uważa się zatrudnienie lub pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności. Przy miesięcznym rozliczeniu świadczeń ubezpieczonego uwzględniono składki na ubezpieczenie emerytalno – rentowe z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i wynagrodzenia z tytułu zatrudnienia w (...) Sp. z o.o.. W związku z tym, że osiągnięty w 2021 r. przychód przekraczał 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy ostatnio ogłoszonego przez Prezesa GUS, została wydana decyzja o miesięcznym rozliczeniu świadczeń (odpowiedź na odwołanie, k. 4-4v. a.s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. S. urodził się (...) Decyzją z 19 kwietnia 2016 r., znak: (...) (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. przyznał mu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 20 lutego 2016 r., tj. od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego (decyzja ZUS z 19 kwietnia 2016 r. – akta ZUS).

Świadczenie było przyznawane ubezpieczonemu na kolejne okresy - do 28 lutego 2023 r. Decyzje w części VI pkt 1 zawierały pouczenie o tym, że prawo do renty ulega zawieszeniu albo świadczenie to ulega zmniejszeniu w razie osiągnięcia przychodu z tytułu zatrudnienia, służby, innej pracy zarobkowej lub prowadzenia pozarolniczej działalności (w tym za granicą, chyba że umowy międzynarodowe w dziedzinie ubezpieczeń stanowią inaczej) oraz pobierania zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego, opiekuńczego, wyrównawczego, świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, dodatku wyrównawczego oraz wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy. Jednocześnie za przychód rencistów prowadzących pozarolniczą działalność uważa się przychód stanowiący podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne. Pkt 3 pouczenia stanowi, że w przypadku osiągnięcia przychodu przekraczającego 70 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy ostatnio ogłoszonego przez Prezesa GUS, nie więcej niż 130 % tego wynagrodzenia, wysokość renty podlega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie wyższą niż kwota maksymalnego zmniejszenia (decyzja ZUS z 2 kwietnia 2020r. – akta ZUS).

D. S. od 1 października 2002 r. prowadzi własną działalność gospodarczą pod firmą (...) S.C.” S. D. z siedzibą przy ul. (...) (...) w W. NIP (...), REGON (...), w ramach której zajmuje się wykonywaniem pozostałych robót budowlanych (wydruk CEiDG – akta ZUS).

Z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej D. S. zadeklarował podstawy opłacania składki na ubezpieczenie emerytalno – rentowe od 1 stycznia do 31 grudnia 2021 r. po 3155,40 zł miesięcznie (pismo ZUS z 12 grudnia 2022 r. – akta ZUS).

D. S. w okresie od 1 października 2020 r. do 3 sierpnia 2022 r. i od 29 sierpnia 2022 r. do 9 września 2022 r. podczas odbywania kary pozbawienia wolności był zatrudniony jako pracownik tapicerni (...) Sp. z o.o. w pełnym wymiarze czasu pracy (zaświadczenie o wykonywaniu pracy z 29 grudnia 2022 r., k. 14 a.s.).

W tym okresie D. S. z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. osiągnął w 2021 r. wynagrodzenie w wysokości: 2476,80 zł w styczniu, 2211,60 zł w lutym, 2800 zł w marcu, 2922,24 zł w kwietniu, 2267,12 zł w maju 3080,00 zł w czerwcu, 2940 zł w lipcu, 2672,88 zł w sierpniu, 1527,36 zł we wrześniu, 2688,79 zł w październiku, 3067,28 zł w listopadzie, 2940 zł w grudniu. Z powyższych wynagrodzeń Zakład Karny potrącał składki na Fundusz (...) (...) (pismo ZUS z 12 grudnia 2022 r. – akta ZUS, zestawienie zarobków - załączniki do pisma procesowego, k. 14 a.s., wyjaśnienia D. S., k. 30 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. decyzją z 22 listopada 2022 r., znak: (...) (...) dokonał rozliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy ubezpieczonego D. S. w związku z przychodem osiągniętym przez niego w poszczególnych miesiącach 2021 r. Organ rentowy ustalił, że przychód osiągnięty w poszczególnych miesiącach uzasadniał zmniejszenie świadczenia

Miesiąc	Kwota osiągniętego przychodu	Kwota o jaką świadczenie powinno być zmniejszone/ /zawieszone	Kwota o jaką świadczenie było zmniejszone/ /zawieszone	Kwota nienależnie pobranych świadczeń
---------	------------------------------	--	---	---------------------------------------

1	2	3	4	5
Styczeń	5 632,20 zł	465,31 zł	0,00 zł	465,31 zł
Luty	5 367,00 zł	465,31 zł	0,00 zł	465,31 zł
Marzec	5 955,40 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Kwiecień	6 077,64 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Maj	5 422,52 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Czerwiec	6 235,40 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Lipiec	6 095,40 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Sierpień	5 828,28 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Wrzesień	4 682,76 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Październik	5 844,19 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Listopad	6 222,68 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
Grudzień	6 095,40 zł	485,04 zł	0,00 zł	485,04 zł
RAZEM	69 458,87 zł	5 781,02 zł	0,00 zł	5 781,02 zł

Po dokonaniu miesięcznego rozliczenia Zakład ustalił, że przychód osiągnięty w poszczególnych miesiącach rozliczanego okresu, uzasadniał zmniejszenie świadczenia wraz z dodatkami - łącznie o 5781,02 zł. Wobec powyższego Zakład ustalił, że D. S. jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych świadczeń w kwocie 5781,02 zł (decyzja ZUS z 22 listopada 2022 r. – akta ZUS).

Od niekorzystnej dla siebie decyzji organu rentowego z 22 listopada 2022 r., D. S. złożył odwołanie do tut. sądu, inicjując tym samym niniejsze postępowanie (odwołanie, k. 3 a.s.).

Powyższy stan faktyczny, sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy, aktach rentowych oraz dokumentach dołączonych do akt sprawy przez odwołującego się, które w zakresie, w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, były wiarygodne, korespondowały ze sobą oraz tworzyły spójny stan faktyczny. Przy tym istotne jest, że strony nie kwestionowały autentyczności dokumentów i ich zgodności z

rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności, wynikające z tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mogące stanowić podstawę ustaleń faktycznych w sprawie.

Wyjaśnienia odwołującego D. S. sąd uznał za logiczne i spójne, jako korespondujące z rzeczowym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Zaznaczenia wymaga również, że w niniejszej sprawie istota sporu nie sprowadzała się do ustaleń faktycznych, lecz w zasadzie do oceny prawnej ustalonego w toku postępowania wyjaśniającego przez organ rentowy stanu faktycznego w oparciu o przepisy ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie było nieuzasadnione.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do rozstrzygnięcia czy odwołujący się D. S. jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranego świadczenia – renty z tytułu niezdolności do pracy za 2021 r.

Zgodnie z art. 138 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 504), zwanej dalej ustawą emerytalną, osoba, która nienależnie pobrała świadczenia, jest obowiązana do ich zwrotu. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 uważa się świadczenia wypłacone pomimo zaistnienia okoliczności powodujących ustanie lub zawieszenie prawa do świadczeń albo wstrzymanie wypłaty świadczeń w całości lub w części, jeżeli osoba pobierająca świadczenia była pouczona o braku prawa do ich pobierania, a także świadczenia przyznane lub wypłacone na podstawie fałszywych zeznań lub dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę pobierającą świadczenia (ust. 2). Za nienależnie pobrane świadczenia w rozumieniu ust. 1 ww. przepisu uważa się też świadczenia wypłacone z przyczyn niezależnych od organu rentowego osobie innej niż wskazana w decyzji tego organu (ust. 3).

Z kolei w myśl art. 104 ust. 1 ww. ustawy, prawo do emerytury lub renty ulega zawieszeniu lub świadczenia te ulegają zmniejszeniu w razie osiągnięcia przychodu z tytułu działalności podlegającej obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 2 oraz z tytułu służby wymienionej w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 6 ustawy. Zgodnie z art. 104 ust. 2 ustawy emerytalnej, za działalność podlegającą obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, o której mowa w ust. 1, uważa się zatrudnienie, służbę lub inną pracę zarobkową albo prowadzenie pozarolniczej działalności, z uwzględnieniem ust. 3. Z ust. 6 ww. przepisu wynika, że za przychód, o którym mowa w ust. 1, uważa się również kwoty pobranych zasiłków: chorobowego, macierzyńskiego i opiekuńczego oraz wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy, wypłacanego na podstawie przepisów Kodeksu pracy, i kwoty świadczenia rehabilitacyjnego i wyrównawczego, zasiłku wyrównawczego i dodatku wyrównawczego. W świetle art. 104 ust. 4 ustawy, przepisy ust. 1, 1a i 2 stosuje się również do osób wyłączonych z obowiązku ubezpieczenia społecznego z tytułu ustalenia prawa do emerytury i renty lub wykonujących działalność niepodlegającą obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z uwagi na podleganie temu obowiązkowi z innego tytułu.

D. S. prowadzi działalność gospodarczą i nie kwestionował tej okoliczności, w związku z osiąganym z tego tytułu przychodem renta ulega zmniejszeniu. Odwołujący w spornym okresie był także zatrudniony podczas odbywania kary pozbawienia wolności w (...) sp. z o.o. w pełnym wymiarze czasu pracy i osiągał z tego tytułu przychody. Kwestionował możliwość zaliczenia do podstawy zmniejszenia renty przychodów otrzymywanych przez niego przed potrąceniami dokonywanymi przez Zakład Karny. Z kolei w ocenie organu rentowego należało przyjąć przychód osiągniany z tytułu zatrudnienia przed potrąceniami, z czym sąd się zgodził.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1009), podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9 i 10, ten zaś przepis odwołuje się do definicji przychodu zawartej w ustawie z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2022 r., poz. 2647). Przychodem w rozumieniu tej ustawy są otrzymane lub postawione do dyspozycji podatnika w roku kalendarzowym pieniądze i wartości pieniężne oraz wartości otrzymanych świadczeń w naturze i innych nieodpłatnych

świadczeń (art. 11 ust. 1). Za przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej oraz spółdzielczego stosunku pracy omawiana ustawa uważa wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężną świadczeń w naturze bądź ich ekwiwalenty bez względu na źródło finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności: wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależne od tego, czy ich wartość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych (art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym).

Przychodem, od którego wymierzana jest w myśl art. 18 ustawy systemowej składka są zatem wszystkie otrzymane - wypłacone środki pieniężne lub postawione do dyspozycji należności przysługujące pracownikowi wymienione w art. 12 ustawy o podatku dochodowym chyba, że zostały wyłączone z podstawy ustalania składek, a także należności z innych tytułów, jeżeli zostały włączone do podstawy wymiaru składki.

Z dniem 1 stycznia 1999 r. zaczęło obowiązywać rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (Dz. U. Nr 161, poz. 1106), stanowiące w stosunku do osób wykonujących odpłatnie i pracę w czasie odbywania kary pozbawienia wolności lub tymczasowego aresztowania na podstawie skierowania do pracy, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągniany z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Podstawę składek w rozumieniu § 51 rozporządzenia winna stanowić cała należność za pracę w rozumieniu art. 52 § 1 k.k.w. i całe wynagrodzenie za pracę w rozumieniu art. 125 § 1 k.k.w. przed dokonaniem potrąceń przewidzianych tymi przepisami. Taka interpretacja pojęcia „całkowity dochód”, jest prawidłowa. Logiczna jest argumentacja, że potrącenia te są w istocie kwestią wtórnego podziału istniejących już globalnie należności za pracę. Należy także wskazać, że wykładnia językowa pojęcia „całkowity dochód” wskazuje, że chodzi tu o dochód ogólny (pierwotny) bez względu na to, jakim dalszym podziałom podlega (potrącenia na cele pomocy postpenitencjarnej i koszty utrzymania skazanego). (tak Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z 16 lipca 2002r., III AUa 153/01). Powyższy pogląd znajduje potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z 22 października 2003 r. II UK 110/03 (OSNP 2004/15/268), zgodnie, z którym przy ustalaniu podstawy wymiaru składek uwzględnia się kwoty potrącanie skazanym z wynagrodzenia za pracę wykonywaną w czasie odbywania kary pozbawienia wolności na rzecz budżetu Państwa na cele penitencjarne (§ 51 w związku z § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z 29 stycznia 1990 r. w sprawie wysokości i podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne, zgłaszania do ubezpieczenia społecznego oraz rozliczania składek i świadczeń z ubezpieczenia społecznego, jednolity tekst: Dz. U. z 1993 r. Nr 68, poz. 330 ze zm.).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy sąd zważył, że podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne za osoby wykonujące pracę w zakładach pracy w czasie odbywania kary pozbawienia wolności, stanowi całkowity dochód za te prace, łącznie z kosztami jego uzyskania i podatkiem dochodowym od osób fizycznych. Wobec tego do kwot osiągniętego przez D. S. przychodu organ rentowy prawidłowo uwzględnił kwoty z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w 2021 r. tj.: 2476,80 zł w styczniu, 2211,60 zł w lutym, 2800 zł w marcu, 2922,24 zł w kwietniu, 2267,12 zł w maju 3080 zł w czerwcu, 2940 zł w lipcu, 2672,88 zł w sierpniu, 1527,36 zł we wrześniu, 2688,79 zł w październiku, 3067,28 zł w listopadzie, 2940 zł w grudniu. Do ww. kwot należało również doliczyć kwoty zadeklarowanych podstaw opłacania składki na ubezpieczenie emerytalno – rentowe od 1 stycznia do 31 grudnia 2021 r. po 3155,40 zł miesięcznie z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, które również uwzględniane są do przychodu ubezpieczonego.

Przepis art. 10 ust. 9 ustawy emerytalnej stanowi, że w razie osiągnięcia przychodu w kwocie przekraczającej 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia za kwartał kalendarzowy, ostatnio ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, nie wyżej jednak niż 130% tej kwoty, świadczenie ulega zmniejszeniu o kwotę przekroczenia, nie większą jednak niż kwota maksymalnego zmniejszenia obowiązująca w dniu 31 grudnia 1998 r. w wysokości:

1) 24% kwoty bazowej obowiązującej przy ostatniej waloryzacji w 1998 r. - dla emerytury lub renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy;

2) 18% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy;

3) 20,4% kwoty bazowej, o której mowa w pkt 1 - dla renty rodzinnej, do której uprawniona jest jedna osoba.

Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” w terminie do 14 dnia roboczego drugiego miesiąca każdego kwartału kalendarzowego kwoty przychodu, o których mowa w ust. 7 i 8, z zaokrągleniem w górę do pełnych 10 groszy oraz kwoty graniczne przychodu dla mijającego roku kalendarzowego.

Szczegółowe zasady w ww. zakresie określają przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 22 lipca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad zawieszania lub zmniejszania emerytury i renty (Dz. U. z 1992 r. Nr 58, poz. 290 z późn. zm.). Zgodnie z § 7 ust. 1 tego rozporządzenia, organ rentowy ustala łączną kwotę dochodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego i porównuje go z sumą kwot obliczonych od kwoty bazowej dla kolejnych miesięcy tego roku kalendarzowego: wskaźnikiem 60%, zwaną dalej „niższą kwotą graniczną dochodu”, wskaźnikiem 120%, zwaną dalej „wyższą kwotą graniczną dochodu”. Z kolei § 8 ust. 2 powyższego rozporządzenia przewiduje, że jeżeli łączna kwota dochodu osiągniętego przez emeryta lub rencistę w okresie ubiegłego roku kalendarzowego przekroczyła niższą kwotę graniczną, organ rentowy ustala, że dochód osiągnięty przez emeryta lub rencistę uzasadniał: zmniejszenie świadczeń wypłaconych za okres ubiegłego roku kalendarzowego, jeżeli dochód nie przekroczył wyższej kwoty granicznej dochodu, zawieszenie określonych świadczeń wypłaconych za okres ubiegłego roku kalendarzowego, jeżeli dochód przekroczył wyższą kwotę graniczną dochodu, kwotę różnicy między należną, a wypłaconą kwotą świadczeń, która podlega zwrotowi.

Zgodnie z Komunikatem Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 listopada 2021 r. w sprawie granicznych kwot przychodu dla 2021 r. stosowanych przy zawieszaniu albo zmniejszaniu emerytur i rent (M. P. z 2021 r. poz. 1061), kwoty graniczne przychodu dla 2021 r. wynoszą odpowiednio:

1) 46 149,50 zł – co stanowi sumę kwot przychodu odpowiadających 70% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń w wysokości:

– 3618,30 zł – od 1 stycznia 2021 r. do 28 lutego 2021 r.,

– 3820,60 zł – od 1 marca 2021 r. do 31 maja 2021 r.,

– 3977,10 zł – od 1 czerwca 2021 r. do 31 sierpnia 2021 r.,

– 3853,20 zł – od 1 września 2021 r. do 30 listopada 2021 r.,

– 3960,20 zł – od 1 grudnia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r.

Dokonane przez sąd ustalenia stanu faktycznego potwierdziły argumentację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyrażoną w zaskarżonej decyzji. W niniejszej sprawie bezspornym jest, że odwołujący D. S. jest uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Bezspornym było również, że w okresie 1 stycznia do 31 grudnia 2021 r. prowadził działalność gospodarczą, a także był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) sp. z o.o. i osiągał z powyższych tytułów przychody. Bezspornie również odwołujący był pouczony o tym, że renta z tytułu niezdolności do pracy podlega zawieszeniu w razie osiągania przychodu z tytułu m. in. Prowadzenia działalności gospodarczej czy zatrudnienia, jak również o ciężącym na nim obowiązku poinformowania organu rentowego o zaistnieniu okoliczności mających wpływ na prawo do renty i jej wysokość – w tym m. in. osiąganiu miesięcznego przychodu w łącznej kwocie wyższej niż 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. Jak natomiast wynika z załączonych do akt rentowych deklaracji i zaświadczeń o otrzymywanym wynagrodzeniu w 2021 r. odwołujący łącznie z prowadzonej działalności gospodarczej zgodnie z zadeklarowaną podstawą wymiaru za ten rok i zatrudnienia na podstawie umowy o pracę uzyskał przychód przekraczający kwoty graniczne odpowiadające 70% przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń zgodnie z ww. komunikatami Prezesa ZUS. Wyliczenie zsumowanych przychodów zostało przedstawione przez organ

rentowy w tabeli w kolumnie nazwanej kwota osiągniętego przychodu, wyliczenia dokonane przez organ rentowy są w tym zakresie prawidłowe. Tym samym, zgodnie z art. 138 ust. 2 ustawy emerytalnej prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ulegało zmniejszeniu z uwagi na przekroczenie przychodu. W związku z powyższym – mając na względzie treść cytowanych wyżej przepisów – organ rentowy miał podstawy faktyczne i prawne aby stwierdzić, że świadczenia wypłacone odwołującemu za okres od 1 stycznia 2021 r. do 31 grudnia 2021 r. były nienależne w rozumieniu art. 138 ust. 1 ustawy emerytalnej, a w konsekwencji zobowiązanie odwołującego do ich zwrotu we wskazanej w zaskarżonej decyzji wysokości było prawidłowe.

W tych okolicznościach sąd zważył, że skarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych była zgodna z prawem, gdyż żądanie zwrotu nienależnie wypłaconego odwołującemu świadczenia za sporny okres znajduje pełne oparcie w treści art. 104 i art. 138 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Organ rentowy prawidłowo zastosował cytowane na wstępie przepisy, zaś zgłaszane przez odwołującego zarzuty wobec skarżonej decyzji nie były zasadne.

W konsekwencji sąd oddalił odwołanie D. S., o czym orzekł na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.